

at nye Folkethingsvalg ere foretagne, og efterat Stillingen her i Thinget er bleven noget forskjellig fra den, som den var dengang, efterat de forskjellige Anstuelser, som igjennem Loven vare komne til et Forlig, ere paa en anden Maade repræsenterede. Jeg kan ikke paa nogen Maade finde, at det er rigtigt eller forstandigt, ligeoverfor de Konsekventer, hvortil en saadan Forandring af Lovgivningsværket vil føre, at kaste denne Strid atter her ind i Rigsdagen eller paany at fremkalde den hele Hær af Dnsker eller Begjæringer, som nødvendig være sig, saasnart man taler om Jernbanelinier. Jeg kan derfor ikke troe Andet, end at det maa være Enhver af de Herrer, som have deeltaget i at vedtage den saa nylig afsluttede Lov, meget ubehageligt, at vi atter staae for en heel ny Forhandling om denne Sag, en Forhandling, der dog ikke er ny i den Forstand, at det er nye Punkter, vi skulle behandle; tværtimod det er de gamle Stridspunkter, der ville komme frem om de selsamme Linier og med Hensyn til de selsamme Oplysninger, der vare tilstede, dengang Loven blev vedtagen. Jeg veed ibetmindste med mig selv, at dersom der blev forelagt en Lov, der gik ud paa at forandre den Deel af Jernbanenettet, nemlig den sydlige Deel fra Veile til Kolding, hvilken jeg finder at være baade den i finantziel Henseende uhenigtsmæssigste og den ogsaa med Hensyn til Varetagelsen af alle de lokale Interesser uheldigste i Loven, vilde jeg have anseet mig forpligtet til, efter hvad der foregik under Behandlingen af Loven, at stemme imod et saadant Forslag. Jeg kan ikke troe Andet, end at alle de Herrer, for hvem denne sydlige Deel af Linien var den kjæreste, og som derimod modsatte sig meget stærkt den nordlige Deel af Linien, der efter mine og flere Andre's Anstuelser meest fyldestgjorde det Rigtige, nemlig den Linie mellem Veile og Aarhuus, hvis Grundtræk bleve optagne i Loven, at de ogsaa maae føle, at der hviler nogen Forpligtelse for dem til, saalænge den hele Sag ikke foreligger i sin Heelhed til Omgjørelse, at holde fast paa, hvad der saavel med Hensyn til Linien mellem Veile og Kolding som med Hensyn til Linien mellem Veile og Aarhuus nu engang er optaget i Loven.

Jeg skal imidlertid ikke gaae ind paa den

hele Betragtning om de forskjellige Linier, hvorefter der kan og hvorefter der ogsaa vil blive Spørgsmaal, naar denne Sag kommer til at gaae videre. Det har staaet for mig klart, at den Linie, som man helst burde vælge mellem Veile og Aarhuus, var Linien over Horsens gjennem Underup Dalen til Aarhuus. Det forekommer mig tydeligt, at ogsaa efter de Motiver, der ere meddeelte til det foreliggende Lovforslag, er denne Linie den eneste rigtige og rette blandt de Linier, hvorefter der ifølge Loven kan være Spørgsmaal. Det forekommer mig, at det var klart, at man ikke kunde vælge nogen anden Vej naar man var kommen ind paa den østlige Linie mod Syd, end at man maatte gaae direkte over Horsens, og den hele Frygt, der har været vakt for, at Horsens, der jo paa hele Østkysten mellem Kolding og Aarhuus er den største By, kun ved en Sidebane skulde komme i Forbindelse med Hovedbanen, har derfor, saavidt jeg skjønner, været greben aldeles ud af Luften. Det maatte ansees for, og er ogsaa i Motiverne til Lovforslaget erkjendt som aldeles usforvarligt, selv om der blot toges Hensyn til Driftsomkostningerne, om man vilde gaae med en Sidebane ind til denne By, og det viser sig af de Motiver, der ere fremkomne, at det vilde fordyre det hele Anlæg i en ganske overordentlig Grad. Det blev sagt igaar af en æret Rigsdagsmand (Tscherning), at jeg ved det Jernbane-Lovforslag, jeg indbragte i Sessionen 1860—61, havde taget et ganske særdeles Hensyn til denne By. Det vedkjender jeg mig fuldkommen; jeg troer, at det ligger nær for mig, og det er mig en overordentlig kjær Pligt altid at varetage denne Byes Interesser paa det Stærkeste, naar de ikke komme i Strid med det almene Vel, og her troer jeg, at det Dnske, som nærebes fra Byen, at den maatte komme i umiddelbar Forbindelse med Hovedbanen, paa det Stærkeste slutter sig netop til det Heles Interesser. Den Anstuelse, som jeg altsaa bestandig har været af, at der ikke egentlig er eller fornøstigtviis har kunnet være Spørgsmaal om, at gaae ind med en Sidebane til Horsens, men at Spørgsmaalet kun dreier sig om, hvorledes man, naar den direkte Vane er ført fra Veile til Horsens, skal naae